

(Vervolg van blz. 3)

De burgemeester vraagt daarop of hij het kontrakt in zijn oude of in zijn nieuwe vorm verkiest, en de heer Ramon verkiest het nieuwe kontrakt, dat minder winst oplevert voor de afslagers, die terzelfdertijd grote kopers zijn.

Daarop komt de heer A. Claes (PVV) tussen, die de visafslagers onder zijn bescherming neemt met een paar argumenten die het steeds deden: de gedane investeringen, de gelopen risico's wat kapitaal betreft, de promotie van de Zeebrugse vismijn en het tewerkgesteld personeel.....

Nota der Redaktie: Dit zijn geen argumenten Mr Claes. Er zijn er andere.

Tenslotte wordt door de voorzitter het woord verleend aan de woordvoerder van de tweede oppositiefractie (6 leden), de heer A. Vanhouteghem (VU).

De heer Vanhouteghem zei o.m. hiernavolgende:

«Mijnheer de Voorzitter,

Lang vóór er opzeg betekend werd van de concessie visafslag, werd in het vooruitzicht gesteld dat de stad zelf deze afslag zou in handen nemen, dit in het kader van een systematische politiek van sanering ter vismijn.

— de HEER M. VAN MAELE schudt «neen» met het hoofd: «dat werd niet gezegd».

— De HEER VANHOUTEGHEM: «Mijnheer de Voorzitter, U kunt dit niet loochenen. Er werd zelfs bijgezegd dat dit zou gebeuren na het overnemen van de benenverhuring en het inschakelen van elektrische wagentjes voor het vervoer. Het werd in deze kontekst geplaatst».

— De HEER VAN MAELE: «Ik weet niet door wie dat gezegd werd, allesszins niet door mij».

Nota der Redaktie: door Mr Raes.

— De HEER VANHOUTEGHEM: «Onze fractie is nooit van mening geweest dat de stad noodzakelijkerwijze zelf deze afslag zou moeten uitbaten, maar was niettemin van oordeel, dat er naar een rechtvaardiger en goedkoper oplossing kon gestreefd worden.

Om dit kontrakt te kunnen herzien, moest het uiteraard opgezegd worden. Naar onze mening is het enige gezonde principe dat de producenten zelf het produkt van hun arbeid kunnen verkopen op de markt, en dit niet moeten laten uit handen nemen door de toekomstige afnemers van dit produkt. Zulks leidt ongetwijfeld tot een gevaarlijke afhankelijkheid en economische verliezen voor de reders, die de investeringen hebben gedaan en de risico's hebben gelopen, om dit produkt aan te voeren en er anderen bovendien nog te laten aan verdienen. Het komt hierop neer dat de visafslagers met dezelfde vis tweemaal handel drijven. Ik ken geen enkel ander voorbeeld van openbaar verkoop, die wordt gedaan door de kopers!

De producenten zouden deze afslag best zelf en gezamenlijk inrichten, en hiervoor zouden zelfs geen afzonderlijke rechten moeten betaald worden, aangezien zij reeds een vismijnrecht betalen op hun bruto-opbrengsten voor het gebruik der vismijn.

Door een historisch scheefgegroeide toestand heeft men te Zeebrugge echter de zaken op hun kop gezet en is er een visafslag ontstaan, die alléén beheerd en gecontroleerd wordt door enkelen, en dan nog grote, kopers.

Omwille van die toestand zouden wij er nog kunnen inkomen dat de stad het initiatief zou nemen tot het bereiken van een kompromis en de visafslag zou laten uitoefenen

door een nieuwe rechtspersoon die bestaat uit reders, groothandelaars en visverters, desgevallend zelfs met inspraakrecht van de stad.

Deze afslag zou dan tegen kostprijs kunnen aangerekend worden door de nieuwe P.V.B.A., N.V. of S.V. aan de reders.

Er zou zelfs geen aanbesteding moeten bij te pas komen, wat met de huidige formule eigenlijk wel had moeten gebeuren.

In de vorm zoals het nieuwe kontrakt ons thans wordt voorgesteld, kunnen wij echter niet akkoord gaan, zeker niet voor 9 jaar.

Met het miljoen dat de stad opeist, kunnen we ons al evenmin vergenoegen; niet dat we méér zouden willen, maar omdat bij de zogenaamde herziening van het kontrakt uiteindelijk alles bij het oude gebleven is na de onderhandelingen, uitgezonderd één ding: dat de stad er met minstens 600 000 fr. méér gaat lopen, (die de reders vroeger weliswaar ook reeds betaalden, maar dan niet ten bate van de stad) i.p.v. er voor te zorgen dat de zeevisserij het totaal van deze dus teveel geïnde afslagrechten, he'zij één miljoen frank, nu niet meer zouden moeten betalen.

Bij de onderhandelingen zijn de gesprekspartners er dus in geslaagd de stad alle goede voornemens te doen vergeten, tenzij dat zijzelf méér verlang'; of gaat het hier om een losprijs in ruil voor die goede voornemens?

Vorige maand hebben wij hier ten voordele van de visserij een motie gestemd, die nu wel erg hipokriet lijkt. Vandaag zijn we zelf in de gelegenheid een gebaar te stellen en we doen precies het tegenovergestelde.

Als de vismijn niet meer rendabel is, dat men het dan zegge en desnoods de vismijnrechten aanpast, maar dit niet tracht op te lossen via een tweede verkapt belasting.

We zijn dus tegen de verlenging van deze concessie om al deze redenen en stellen een andere formule voor:»

— Dhr VAN MAELE: «als ik het goed begrijp, Mijnheer Vanhouteghem, stelt U dus voor de visafslag te laten inrichten door de verschillende betrokken partijen samen? Ik geef het woord aan mijnheer de schepen.»

Schepen RAES is zichtbaar verast en weet niet zo dadelijk een antwoord te vinden, waarop de voorzitter zelf opnieuw het initiatief neemt en zich wendt tot dhr. M. Ramon, de eerste interpellant, die voorstelde de concessie — weliswaar in haar nieuwe vorm, omdat de stad dan ten minste nog enig voordeel heeft — voor één jaar nog te verlengen en de zaak intussen helemaal te herzien.

Na enig heen- en weergepraat, waarbij niemand van de meerderheidsfractie tussenkwam **OMDAT MEN NIET OP DE HOOGTE SCHEEN VAN DE KWESTIE**, aanvaardt de voorzitter om het nieuw kontrakt slechts voor één jaar aan te nemen, met dien verstande dat een commissie wordt samengesteld om de aangelegenheid te bestuderen en vóór 31-3-75 een nieuwe formule uit te werken, waarover dan reeds een beslissing zal genomen worden, ten einde de zaak niet nogmaals een jaar te laten aanslepen en de medekontraktanten niet tot 1-1-76 in de onzekerheid te laten, o.m. wat het personeel betreft.

BESLUIT

Er werd niet gezegd hoe deze commissie zal worden samengesteld. Wij hopen nochtans dat al wie bevoegd en betrokken is, zal uitgenodigd worden om rond de tafel plaats te nemen en in de eerste plaats de reders zelf.

Ook de redersorganisaties moeten beseffen dat hen een unieke kans geboden wordt om hier zelf een deeltje van hun lot in handen te nemen en zich nu eindelijk te laten gelden — wars van alle ongegronde vrees t.o.v. morele en/of economische druk — door een eensgezind standpunt, dat blijk geeft van wat meer verantwoordelijkheidsbesef en meer moed dan in het verleden. De jarenlange afhankelijkheid en het gevoel van willekeurige onderworpenheid aan enkelen die steeds het recht van de sterkste op de markt lieten gelden (omdat hen dat niet werd betwist, noch belet), heeft nochtans niet kunnen verhelpen dat de vis in bepaalde periodes slechte prijzen kreeg.

De groothandelaars hebben steeds klaarder gezien en meer onderlinge verstandhouding ge-

toond, dan de vaak hopeloos verdeelde, kortzichtige en bange reders. Men kan hen dan ook niet kwalijk nemen dat zij automatisch een groter gewicht, aanzien en gezag op de markt konden laten gelden. In het belang van de toekomst van onze rederijen en hun uitbatingen is het in de huidige omstandigheden meer dan nodig dat het evenwicht hersteld worde en dat men de wijsheid en de moed opbrengt om te durven eigen lot in eigen handen te nemen en desnoods niet te zwichten voor al te lichtzinnig geuite bedreigingen.

V.A.

Totdaar onze Brugse verslaggever.

We komen op deze belangrijke kwestie terug omdat het hier een formele uitbuiting wordt door de stad Brugge, waar de gemeenteraadsleden niet schijnen te begrijpen hoe ze door schepen Raes om de tuin geleid worden die in alle officiële plechtigheden en diners steeds de loftrumpet zwaait dat hij voor de Zeebrugse visserij, al zal doen wat mogelijk is om... ze te helpen.

Hij zou liever zeggen: „OM ZETELDEREN”.

ZIJ HADDEN PECH...

— Van de Z.559 sloeg de korre tijdens de visserij vast met het gevolg dat de visboel verloren ging.

— Toen de Z.553 zich ter garnaalvisserij bevond, kreeg men 'n radio-omroep van de Z.481. Deze vroeg om sleephulp wegens het feit dat men de korre in de schroef kreeg. De Z.553 legde de visserij stil en zette koers naar de Z.481 die in de nabijheid lag. De sleep naar Zeebrugge voltrok zich op 'n woelige zee.

— Terwijl schipper Roger Van Torre van de Z.599 zich op de visgronden bevond, kreeg hij via de radio een oproep. De schipper van de Z.581 verzocht om sleephulp wegens een defekte motor. Hij vroeg ook om Radio Oostende te verwittigen. Na akkoord sleepte de Z.581 de Z.599 naar de thuishaven op.

— Ter visserij had de Z.581 tussen de vangst ook nog een vliegtuig-schroef. Het oorlogstuig werd aan dek gehesen en mee naar Zeebrugge gebracht.

— Ter visserij is de Z.284 van schipper Willy Paeppe met de stuurboordboel vastgeslagen. De hevige ruk was oorzaak dat de bevestiging van de stuurboordbok langs achter afbrak. Daardoor sloeg de bok naar voren en kwam tegen de brug terecht, waardoor schade aan de brug werd toegebracht.

— De Z.569 Blauwvoet van schipper Bryan Utterwulghe lag gemeerd langs de Vismijnkaai met de sterven naar het Westen gericht terwijl de bemanning nog aan boord was. De Z.573 «La Paloma», die voor de Z.569 langs de kaalmuur wilde meren, voerde een zwaaiende beweging uit. De felle westenwind deed het schip echter afdriften, zodat de Z.573 met zijn voorsterven de stuurboord achtergalg van de Z.569 raakte. De stuurboord achterreling tot tegen het dek werd over 3 meter beschadigd.

— In de geul ter hoogte van de ingang van de schuilhaven, bleef de

Z.573 La Paloma vaststeken in het slijk. Bij pogingen om vooruit te komen, voelde men trillingen doorheen het schip. Er werd vermoed dat er een staalraad in de schroef stak. Het schip kwam dwars te zitten, zodat het door de Z.551 moest worden rechtgetrokken. Met de motor op stop is men naar buiten gelopen maar de trillingen bleven aanduren. Buiten de havendam behaalde de motor terug het normaal toerental en werd de reis naar de visgronden voortgezet, wat zeer onvoorzichtig is geweest, gezien wat voorviel.

— Bij het winden van de visboelen aan boord van de Z.456, kwam de bakboord visboel tegen de radar-scanner terecht. Dit defekt was oorzaak dat de radar niet meer wilde werken. De vangst af zijnde, besloot schipper Fr. Vandieren-donck de terugreis naar Zeebrugge aan te vatten.

— Door het ingebreke blijven van de achteruit-schakeling, kwam de Z.598 Ora et Labora met de voorsterven tegen de kaai terecht. Hierdoor werd de stormkap uit de reling gelicht en beschadigd.

Al deze ongevallen die zich voornamelijk met Zeebrugse vaartuigen voordoen, bewijzen dat er nog veel niet moderne vaartuigen in de Belgische vloot zijn, dat in de Zeebrugse haven er geen plaats genoeg is en dat de onzen er aan een bestendig gevaar bloot gesteld zijn.

— Bij het binnenhalen van de visboel vond de bemanning van de Z.581 Uranus in de korre een vliegtuigmotor met schroef, geheel verstregeld in het net. Dit oorlogstuig werd op het dek gelegd. Men kon niet de minste aanduiding van herkomst vaststellen. De vliegtuigmotor was helemaal gekorrodeerd en met zeewier overwoekerd. Terug in de haven, werd de vliegtuigmotor op de Vismijnkaai geplaatst.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN